

לז:

עין משפט
גר מצות

א מ' מ' פ'ד מהל' גלה
 ואלהה הל' ט סמג
 עשין עג טושיע ח"מ ס'
 שקה ספי' א:
ב מ' מ' ס'ה מהל'
 נחלות הל' ו סמג
 עשין ט טושיע ח"מ ס'
 רס ספי' י:
ג ד מ' ס'ה מהל'
 שאלה ופקדון הל' ד
 סמג עשין טושיע ח"מ
 ס' ט ספי' י:

רבינו חננאל

ששכל מקום השבתה
הגזילה לנגזל עצמו. אמר
רב ספק היונוח לכתחילה
לא יטול ואם נטל לא יחזיר.
אמר רב ספרא חני ריגח.

מורה אני בזה. אע"ג דקאמר מורה
 ב"ש דכפ"ק דינמות (דף ק"ו) ב'
 (א) המיה אזי מתי מנה נרם הכה ליד
 אבנ דשנה לעיל אלו ואלו מורים
יממאי דר"ע היא. וז"ל ואלא
 במאן דאי כר"ט כ"ש
 ילר"ע נותן לזה מנה ולזה מנה וי"ל
 יסיי פי ממאי דר"ע היא ומדינא
 ילמא ללחא די שמיט ומשני מדקאמר
 דמור"ט ילמא למאן מורה לאו לר"ע
 יאמר מדינא משלם לכל אחד ואחד
 ואמר ר"ע מדינא מניח צנייט
 ומסתלק אבל ללחא די שמיט מדינא
 משלם לכל אחד ואחד וקאמר הא
 ויסקינא צנא ללחא די שמיט ומורה
 וקאמר ר"ע ה"פ כי היכי דאזמרת
 נשמה ושמה משלם לכל אחד ואחד
 ואלחא די שמיט היי מדינא ק"י הלא:
מאי אמר רבא כ"י בנתיבי ברביבות
 ה"פ ל"מיר ונא אמר רבא ב"י.

א"ת והא ממנ' איירי ללאת ידי
ממי י"ל מדוקנ' בממנ' דאמי
אזי כר"ע אביו של אחד ממשמע
שמוס דבוי שמו ושמו איז חייב
לאל ללאת ידי שמים דוקא כדמשמע
שון הודא (ו) הא הפקידו הן עממן
ומתממנ' חבבי ליה והוא ליה כרי
שמו אהמ' אפי' מדינא אע"ג דלא
עבד איסורא כיון דה"ל למדינא דלא
אזי הכי אחרי נקט אביו דא לאורוי
דאפי' שמוא ושמוא חייב ללאת ידי
המים דא אין גראה שום חידוש לר"ע
עמוד דר"ע נמי אית לי בהבול קמא
כ"ק דף קג: (וש) בלקח מתממנא בני
דלס שמשלם לכל אחד ואחד ואע"ג
אזי עבד איסורא ומדינא משלם
ללאת ידי שמים אפילו ר"ע מודה
וממשלם לכל אחד ואחד אע"ג דלא
עבד איסורא דהא ממנ' אוקמינן
ממי כר"ע וקמינ' אביו של אחד ממי
הפקידו לי מנה עות' לכל אחד
למחי פריך והאמר רבא הכל
מוריס כו' דאפי' לר"ע מניה ביניהם
אע"ג דה"ל למדינא כמו שאפשר
לעמוד דלא עבד איסורא וה"ל דנלא
למחי ה"מ לעמוד דמ"ע דלמחי גבי
דוקא אע"ג דלא עבד איסורא משלם
לכל אחד ואחד והאמר רבא
דאפי' לר"ע מניה דרעה ביניהם
ומתמלח' אפילו דנחא ליה למחי

ומסחלק אלא דניחא ליה למיפרך דרבא אדרבא:

וְהַתָּמָר רבא חב"ל מוריס בשנים שהפקידו אצל רועה. פרי"י
זה טלה אחד וזה שני טללים שמנינו ומתחלק
ההם בשני כריכות וינהו אפי' הפקידו זה בשני זה דדבר הגנאה
יו הביא אחד וזה הביא שנים אצל כמעות לא היה לו להכחין
עין לרור גדול ללרור קטן וקשה דמתי' מתפתח מיירי אפילו זה
לפקיד מתחם צב' כיון וזה מנה צבים אחד ימו דלמה מיירי
יבא צב' שהפקידו שני טללים זה כחוש זה שמן דהיינו כמעות
אחד מהם ליה לתיקא אי נמי בשנים שהפקידו שני טללים ומת
לחד מהם וכל אחד לומר שמתם של חבירו דכי האי גונא מיירי
מתחיתין דהם צפרק שני דכסורות (דף י: וסא) אלא י"ז לומר
אפי' הפקידו טללים זה בשני זה הוה ליה לתיקא דלא שייך
מיירי אחר לא קפידמון משום דלא יוכלו לתקן דלמי' הפקידו
זה שלל בשני זה יראה חבירו הוטללים כשחולשין במצרה ושולל
זל מי הם אצל כמעות שהיה יכול להפקיד שלל בשני חבירו
כול הפקד לומר אחר לא קפידמון כל שכן דלא הוה לי לתיקא:
שלא בריעה. שריעה. שלא מדעתו אלא כולומר שלא
בזרימיו של רועה להכשיל אחר הוה ליה לתיקא:

שמה

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

לזוה. אמר לכל אחד איני מביך; ושקלי ליה כותבו ואולי. נמא
זה מוציא מידו כדי להפסיד הנגול עולמים; והלא! אבא בר זבדא
ספק ביעוט. מאן דבר שאין בו סימן צד מקום שמשמר קצת
דלא יכחיו אינשי דאולי ויש לספקוי שמא מדעת הונא לא לגמרי
לפתוחי ואלולי ונתנו השם חשוד

אבל שתיקה כהוראה
הדבא לאו כהוראה
דשתיקי לכל חד וחד
אמר מר מניה גזילה
לי לה בולחו ואולי
נרא אמר רב כל ספק
ואם נטל לא יחזור
לא אבי לרבא מי א"ר
מוציאמו מדי עבידה
דחד וחד אלאא מספיקא
אוקים ממונא בחזקת
הבית עליו ועל אמו
מתה ראשונה ויורשי
אשון אלו ואלו מודים
דה אני כוז שהנכסים
שמה ושמה גזל אחד
אמר מתני' דרבא אמר
מנה דשמה ושמה
גנה ולזה מנה וממאי
דה דהיא ^עמודה ר'
לתי לאחד מכס מנה
ל' למאן מודה ^ע(לאו)
ומבעין אותו ועוד הא
אני יודע וזה אומר
לה בבא לצאת ידי
לרב אשי ומי אמר
ת הוה ליה למידק
רב פפא יהכל מודים
רועה שמינח רועה
תס כשהפקידו כעדרו
וכן שני כלים אחד
אלף וזו כו' וצריכא
וייתא כההיא קאמרי
רא אבל בהא דאיכא
מודו ליה לר' יוסי
א קאמר ר' יוסי
להו לרבנן צריכא
ובא

שיהם מכה שמה חלים הלך נפסים בחוקת: **הכל כרי ושמה**. כל אחד ואחד אומר אותי גול היינו טענת ודאי וזה אומר איני יודע ויכרי עדיף שמה: **עלם דהסיא**. דגול אחד מהמשה: **חדא לא קמני**. מחני' מועצין אותו דלא קמי אומר גול: **היא עודא** אהא. **לן רי חיא** זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע ולי' יתלוקו. ויכרי פירושו ועוד אתי רבי חייא לך מהמיתה דגולמי את אחד מכם בחוספתא דיליה וטו לה הכי אמר לשנים גולמי אחד מכם ואיני יודע אחריו זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע טוין לזה ממי כ' דקדמי בחמי' אלמא בשמה ושמה עסקין: **הכל מוריס בשנים שהפקידו כו'**. בני פלוגתא דר"ט ור"ע חסידים בחסות כבירות ודף יח: שנים שהפקידו זה טלה אחד זה שנים זה אומר שנים שלי זה אומר שנים שלי והסם שמי כבירות ויניה וחסילן הפקידו זה כפי זה דבר הגרלה הוא מי מביא אחד ומי מביא שנים דבשלמא גבי כבירות מעות הואיל דלאו ואלו חורין ואזל שוכה מי הפקיד אללו כרור גדול ומי כרור קטן הואיל והפקידו אללו יחד אלל גבי גטלאם מילתא מוכחת טפי: **פסידא דגדול**. של כלי גדול ששברוהו וכשיא' אליהו ויאתר של מי הוא ממא' מפסיד כשכיריו: **בסא קאמר ר' יוסי**. משום פסידא דגדול: ודא

מסורת הש"ס

לעיל מה: (ב) ויבמות
ח: (ג) ב"ב קנה: (ע"ש),
דלמא ר"ט היא פ"א,
ב"ב קנ: (ו) פ"א ל"ג,
בבבבות יח: (ח) ב"ב קנ.
קנח: (ט) שם קנח:.

הגהות הב"ח

(ח) תוס' ד"ה מודה וכו'
ד"ה דקאמר תאבני מחי
ל' לרת': (ז) ד"ה ומי
נדמשמע לשון הודיה
מחי עצמו הא:

מוסף רש"י

[illegible]